

C-376/22. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2022. június 10.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Verwaltungsgerichtshof (Ausztria)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2022. május 24.

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felek:

Google Ireland Limited

Meta Platforms Ireland Limited

Tik Tok Technology Limited

Alperes:

Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)

Az alapeljárás tárgya

Kommunikationsplattformen-Gesetz (a kommunikációs platformokról szóló törvény) – 2000/31/EK irányelv – 2010/13/EU irányelv – Egy adott, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás ellen irányuló intézkedés

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az uniós jog értelmezése, EUMSZ 267. cikk

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Úgy kell-e értelmezni a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi

vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv”) (HL 2000. L 178., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 25. kötet, 399. o.) 3. cikke (4) bekezdése a) pontjának ii. alpontját, hogy „egy adott, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás” ellen irányuló intézkedésnek tekinthető az olyan jogszabályi intézkedés is, amely bizonyos, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egy általánosan meghatározott kategóriájára (például a kommunikációs platformokra) vonatkozik, vagy az említett rendelkezés értelmében vett intézkedés fennállásához egy konkrét egyedi esetre vonatkozó (például egy név szerint meghatározott kommunikációs platform ellen irányuló) határozat meghozatalára van szükség?

2) Úgy kell-e értelmezni a 2000/31 irányelv 3. cikkének (5) bekezdését, hogy a Bizottságnak és a letelepedési hely szerinti tagállamnak a meghozott intézkedésről sürgős esetben „a lehető legrövidebb időn belül” történő, e rendelkezés szerinti (utólagos) értesítésének elmulasztása azzal jár, hogy ez az intézkedés – az (utólagos) értesítésre elegendő időtartam leteltét követően – nem alkalmazható egy adott szolgáltatásra?

3) Ellentétes-e a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 2010/13/EU irányelvnek (Audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) a változó piaci körülményekre tekintettel való módosításáról szóló, 2018. november 14-i (EU) 2018/1808 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL 2018. L 303., 69. o.) módosított, a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 2010. március 10-i 2010/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (Audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) (HL 2010. L 95., 1. o.; helyesbítés: HL 2010. L 263., 15. o.) 28a. cikkének (1) bekezdésével a 2000/31 irányelv 3. cikkének (4) bekezdése értelmében vett olyan intézkedés alkalmazása, amely nem egy videómegosztó platformon szolgáltatott műsorszámokra és felhasználó által létrehozott videókra vonatkozik?

A hivatkozott közösségi jogi rendelkezések

A belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv” – e-kereskedelmi irányelv)

A tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 2010. március 10-i 2010/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (Audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv)

A hivatkozott nemzeti rendelkezések

Bundesgesetz über Maßnahmen zum Schutz der Nutzer auf Kommunikationsplattformen (Kommunikationsplattformen-Gesetz – KoPl-G) (a kommunikációs platformok felhasználóinak védelmére irányuló intézkedésekről szóló szövetségi törvény; a továbbiakban: kommunikációs platformokról szóló törvény)

1. § (1) E szövetségi törvény célja, hogy elősegítse a felhasználók kommunikációs platformokon szolgáltatott, alább említett tartalmakra vonatkozó bejelentéseinek felelősségteljes és átlátható kezelését, valamint az ilyen bejelentések azonnali intézését.

(4) A videómegosztóplatform-szolgáltatók (2. § 12. pont) mentesülnek az e szövetségi törvényben meghatározott kötelezettségek alól a videómegosztó platformon szolgáltatott műsorszámok (2. § 9. pont) és a felhasználók által létrehozott videók (2. § 7. pont) tekintetében.

(5) A szolgáltató kérelmére a felügyeleti hatóság megállapítja, hogy a szolgáltató e szövetségi törvény hatálya alá tartozik-e.

3. § (1) A szolgáltatók hatékony és átlátható eljárást kötelesek kialakítani a kommunikációs platformon elérhető, állítólagosan jogellenes tartalmakra vonatkozó bejelentések kezelésére és elintézésére.

4. § (1) A szolgáltatók kötelesek évente – az egymilliónál több regisztrált felhasználóval rendelkező kommunikációs platformok esetében félévente – jelentést készíteni az állítólagosan jogellenes tartalmakra vonatkozó bejelentések kezeléséről. A jelentést legkésőbb a jelentés tárgyát képező időszak végét követő egy hónapon belül be kell nyújtaniuk a felügyeleti hatósághoz, és azt ezzel egyidejűleg folyamatosan és könnyen fellelhető módon elérhetővé kell tenniük a saját honlapjukon.

8. § (1) Az e szövetségi törvény értelmében vett felügyeleti hatóság a KOG (az „Austria” hírközlési hatóság [„KommAustria”] létrehozásáról szóló szövetségi törvény) 1. §-a alapján létrehozott „Austria” hírközlési hatóság.

A tényállás és az eljárás rövid bemutatása

- 1 Az osztrák Kommunikationsplattformen-Gesetz (a kommunikációs platformokról szóló törvény, a továbbiakban: KoPl-G), amelynek célja az ilyen platformok szolgáltatóit terhelő „platformfelelőség” megerősítése, belföldi és külföldi szolgáltatókra egyaránt alkalmazandó, és többek között arra kötelezi őket, hogy alakítsanak ki bejelentési és ellenőrzési eljárást az állítólagosan jogellenes tartalmakra vonatkozóan, készítsenek és tegyenek közzé rendszeres átláthatósági jelentéseket a vonatkozó bejelentések kezeléséről, valamint jelöljenek ki felelős megbízottakat és kézbesítési megbízottakat.

- 2 A platformokat a Kommunikationsbehörde Austria („Austria” hírközlési hatóság, Ausztria; a továbbiakban: KommAustria) felügyeli, amely jogsértés esetén bírságot szabhat ki.
- 3 A KoPI-G egyike azon jogszabályoknak, amelyeket különböző tagállamok már elfogadtak vagy el kívánnak fogadni a jogellenes online tartalom eltávolításához, a gondossági kötelezettségekhez, a bejelentési és jogorvoslati eljárásokhoz, valamint az átláthatósághoz hasonló témakörökben. Az osztrák jogalkotó véleménye szerint a kérdés sürgőssége miatt nemzeti intézkedésekre volt szükség az európai szabályozás megszületéséig.
- 4 Az osztrák jogalkotó abból indult ki, hogy a KoPI-G intézkedései összeegyeztethetők a 2000/31/EK irányelvvel. A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felek azonban arra hivatkoznak, hogy az említett irányelvben alkalmazott származási ország elve kizárja a KoPI-G tevékenységükre való alkalmazhatóságát. Mivel az első felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél (a Google Ireland Limited) és a harmadik felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél (a Tik Tok Technology Limited) videómegosztóplatform-szolgáltatónak is tekintendő, az a kérdés is felmerül, hogy a 2010/13/EU irányelv 28a. cikkére tekintettel ellentétes-e a kifejezetten videómegosztó platformok tekintetében kimondott származási elvvel a KoPI-G e platformok azon tartalmaira való alkalmazása, amelyek nem műsorszámoknak vagy felhasználó által létrehozott videóknak minősülnek.
- 5 A három egyesített alapeljárás mindegyikének tárgyát az a kérdés képezi, hogy alkalmazható-e a KoPI-G egy Írorszáiban letelepedett kommunikációsplatform-szolgáltatóra. Mindhárom felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél annak megállapítását kérte, hogy az utóbbira a KoPI-G nem alkalmazható. A KommAustria mindhárom esetben megállapította, hogy a KoPI-G-t alkalmazni kell, amivel szemben az érintett szolgáltatók külön-külön keresetet indítottak a Bundesverwaltungsgericht (szövetségi közigazgatási bíróság, Ausztria) előtt.
- 6 A Bundesverwaltungsgericht (szövetségi közigazgatási bíróság) mindegyik keresetet elutasította mint megalapozatlant. Ezzel kapcsolatban lényegében kifejtette, hogy a 2000/31 irányelvben alkalmazott származási elv nem korlátlan, és hogy eltérésekre van szükség különösen a nagy értékű javak magas szintű védelmének (például a kiskorúak védelmének vagy az emberi méltóság védelmének) fenntartása vagy megvalósítása érdekében. A KoPI-G ilyen célokat követ, és ezenkívül csak a jogalapot teremti meg konkrét intézkedések egyedi esetekben történő meghozatalához. Az alkalmazhatatlanság megállapítását már a konkrét intézkedések meghozatala és így az egyes szolgáltatók egyedi meghatározása előtt kérelmezték. Egyes címzettekkel szemben azonban csak többszöri jogsértés esetén lehet konkrét intézkedéseket hozni, a KoPI-G pedig csak az ehhez szükséges jogalapot teremti meg, és ezért nem ellentétes a 2000/31 irányelvben alkalmazott származási elvvel.

- 7 A Bundesverwaltungsgericht (szövetségi közigazgatási bíróság) ezenkívül megállapította, hogy eddig nem kérték fel a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felek letelepedési helye szerinti államot, hogy maga intézkedjen. Az Európai Bizottságot sem tájékoztatták előzetesen ilyen korlátozó intézkedésekről. A 2000/31 irányelv 3. cikkének (4) bekezdése értelmében vett intézkedések meghozatalára sem került azonban sor; csak az ehhez szükséges jogalapot hozták létre. Igaz ugyan, hogy maga a KoPI-G nem írja elő, hogy a letelepedési hely szerinti államot fel kell kérni intézkedésre, vagy tájékoztatni kell az Európai Bizottságot. Utólagos tájékoztatás sincs előírva. Az irányelvvel összhangban álló értelmezés keretében azonban intézkedések meghozatala esetén alkalmazni kell az E-Commerce-Gesetz (az elektronikus kereskedelemről szóló törvény) 23. §-ának (1) és (2) bekezdését, amely a 2000/31 irányelv 3. cikke (4) bekezdésének b) pontját és (5) bekezdését ültette át a nemzeti jogba. A videómegosztó platformokkal kapcsolatban a Bundesverwaltungsgericht (szövetségi közigazgatási bíróság) kifejtette, hogy a KoPI-G mentesíti a videómegosztóplatform-szolgáltatókat a benne meghatározott kötelezettségek alól a videómegosztó platformon szolgáltatott műsorszámok és felhasználó által létrehozott videók tekintetében.
- 8 A Bundesverwaltungsgericht (szövetségi közigazgatási bíróság) ezen ítéleteivel szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelmeikben a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felek arra hivatkoznak, hogy tévesen nyert megerősítést a KoPI-G-nek a platformjaikra való alkalmazhatósága. Tekintettel arra, hogy nem került sor Írország vagy a Bizottság tájékoztatására, a törvény az utóbbiakra nem alkalmazható, mivel az közvetlen (például bejelentési és ellenőrzési eljárás kialakítására vonatkozó) kötelezettségeket ró rájuk, ami ellentétes a származási ország elvével. Ezenkívül nem végezték el a szolgáltatásnyújtás szabadsága KoPI-G által megvalósított korlátozásának eseti vizsgálatát, és az e törvény által előírt kötelezettségek aránytalanok voltak.
- 9 Az első és a harmadik felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél ezenkívül arra hivatkozik, hogy a 2010/13 irányelvben alkalmazott származási ország elvét is megsértették, mivel a Bundesverwaltungsgericht (szövetségi közigazgatási bíróság) ítélete szerint a KoPI-G hatálya a videómegosztóplatform-szolgáltatásokra is kiterjed. A videókhoz fűzött hozzászólások is a videómegosztóplatform-szolgáltatások részét képezik.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid bemutatása

- 10 Nem vitatott, hogy a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felek által Ausztriában (is) nyújtott szolgáltatások a 2000/31 irányelv 2. cikkének a) pontja értelmében vett információs társadalommal összefüggő szolgáltatások. A Verwaltungsgerichtshof (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Ausztria) abból indul ki, hogy e szolgáltatásokat a KoPI-G értelmében vett kommunikációs platformoknak kell tekinteni, és a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felek e törvény hatálya alá tartoznak. Az első és a harmadik felülvizsgálati kérelmet

előterjesztő fél ezenkívül videómegosztóplatform-szolgáltatónak is minősül, és ilyenként mentesül a KoPI-G-ben meghatározott kötelezettségek alól a videómegosztó platformon szolgáltatott műsorszámok és felhasználó által létrehozott videók tekintetében, de nem élveznek ilyen mentességet az e platformokon terjesztett, gondolati tartalommal rendelkező egyéb közlések vagy előadások (különösen a hozzászólások) tekintetében.

Az első kérdésről

- 11 A 2000/31 irányelv 3. cikkének (2) bekezdése szerint a tagállamok nem korlátozhatják a szabályozott területtel összefüggő okokból az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások másik tagállamból történő nyújtásának szabadságát. A 2000/31 irányelv 2. cikkének h) pontja értelmében a szabályozott terület magában foglalja a tagállamok jogrendszereiben meghatározott, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtókra, illetve az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokra alkalmazandó követelményeket, tekintet nélkül arra, hogy általános jellegűek vagy kifejezetten e szolgáltatókra és szolgáltatásokra vonatkoznak.
- 12 A KoPI-G számos olyan rendelkezést tartalmaz, amely bizonyos magatartási kötelezettségeket határoz meg a belföldi és külföldi szolgáltatókra vonatkozóan, anélkül, hogy egyedi és konkrét jogi aktus elfogadására kerülne sor (például bejelentési és ellenőrzési rendszer kialakítása). A felügyeleti hatóság csak e kötelezettségek elmulasztása esetén hozhat végrehajtási intézkedéseket vagy szabhat ki bírságot. A szolgáltatók ezenfelül kérhetik a felügyeleti hatóságtól annak megállapítását, hogy az említett törvény hatálya alá tartoznak-e. E megállapítások a kérelmező által szolgáltatott konkrét kommunikációs platformokra vonatkoznak.
- 13 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy a KoPI-G az e törvényben meghatározott kötelezettségekkel követelményeket határoz meg az információs társadalommal összefüggő szolgáltatási tevékenység folytatása tekintetében, és ezért a 2000/31 irányelv 2. cikkének h) pontja értelmében vett szabályozott területet érinti. Ezért meg kell vizsgálni, hogy teljesülnek-e az irányelv 3. cikkének (2) bekezdésétől való eltérés feltételei.
- 14 Ehhez három feltételnek kell együttesen teljesülnie. Egyrészt a szóban forgó korlátozó intézkedésnek szükségesnek kell lennie a közrend, a közegészség-védelem, a közbiztonság vagy a fogyasztók védelmének biztosításához, másrészt egy olyan, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás ellen kell irányulnia, amely ténylegesen sérti e célokat, vagy e célokat veszélyezteti, harmadrészt pedig arányosnak kell lennie az említett célokkal. Ezen túlmenően közölni kell a letelepedési hely szerinti állammal és a Bizottsággal, hogy ilyen intézkedést szándékoznak tenni.
- 15 A Verwaltungsgerichtshof (legfelsőbb közigazgatási bíróság) ideiglenesen megállapítja, hogy az első és a harmadik feltétel teljesül. A második feltételt

illetően azonban felmerül a kérdés, hogy a KoPI-G szerinti kötelezettségek az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás ellen irányuló olyan intézkedésnek minősülnek-e, (amely sérti vagy veszélyezteti a védelmi célokat).

- 16 Az osztrák jogalkotó a 2000/31 irányelv 3. cikkének (4) bekezdése értelmében vett „intézkedésnek” tekintette az előírt kötelezettségeket. A Verwaltungsgerichtshof (legfelsőbb közigazgatási bíróság) véleménye szerint azonban bizonytalan, hogy ténylegesen ilyen intézkedésnek minősülhet-e egy olyan általános és absztrakt szabályozás, amely általános kötelezettségeket határoz meg anélkül, hogy egyedi és konkrét jogi aktus elfogadására kerülne sor. Felmerül a kérdés, hogy megengedhető-e az olyan intézkedés, amely egyedileg meghatározott szolgáltatók helyett a szolgáltatók egy általánosan meghatározott kategóriája ellen irányul. A Verwaltungsgerichtshof (legfelsőbb közigazgatási bíróság) hivatkozik a C-390/18. sz. ügyre vonatkozó főtanácsnoki indítványra, amely szerint a 2000/31 irányelv 3. cikkének (4) bekezdésében említett intézkedéseket csak eseti alapon lehet elfogadni. E kérdés a vonatkozó ítéletben azonban megválaszolatlanul maradt, és így továbbra sincs válasz arra a kérdésre, hogy „egy adott, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás” ellen irányuló intézkedéseknek kell-e tekinteni a KoPI-G-ben előírtakhoz hasonló, általánosságban a belföldi és külföldi szolgáltatók ellen irányuló intézkedéseket.
- 17 Az a körülmény, hogy a 2000/31 irányelv szerint az intézkedés meghozatala előtt fel kell kérni a származási tagállamot, hogy intézkedjen, szintén az ellen szól, hogy egy általános és absztrakt intézkedést az irányelv 3. cikkének (4) bekezdése értelmében vett intézkedésnek kell tekinteni, mivel ea KoPI-G-hez hasonló törvény elfogadásakor nem feltétlenül ismert, hogy mely más tagállamok szolgáltatói lehetnek érintettek.
- 18 Ha azonban az ilyen általános és absztrakt szabályozás nem minősül a 2000/31 irányelv 3. cikkének (4) bekezdése értelmében vett, egy adott szolgáltatás ellen irányuló intézkedésnek, akkor a kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint ellentétesek a származási ország elvével a KoPI-G által meghatározotthoz hasonló kötelezettségek. A felügyeleti hatóság által tett és a Bundesverwaltungsgericht (szövetségi közigazgatási bíróság) által megerősített, a KoPI-G-nek a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felekre való alkalmazhatóságára vonatkozó megállapításokat ebben az esetben nem lehetett volna megtenni.

A második kérdésről

- 19 A 2000/341 irányelv 3. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerint a szóban forgó intézkedés meghozatala előtt a tagállamnak közölnie kell a Bizottsággal és azzal a tagállammal, amelynek területén a szolgáltató letelepedett, hogy a szóban forgó intézkedést meg szándékozik tenni. Ezt megelőzően a tagállamnak sikertelenül fel kell kérnie a letelepedési hely szerinti tagállamot, hogy intézkedjen. Ausztria sem az Ír Köztársaságot, sem az Európai Bizottságot nem tájékoztatta a KoPI-G elfogadása előtt.

- 20 A Verwaltungsgerichtshof (legfelsőbb közigazgatási bíróság) ezért abból indul ki, hogy a KoPI-G – még ha az abban előírt kötelezettségeket egy adott, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás ellen irányuló intézkedéseknek kell is tekinteni, és a már említett egyéb feltételek is teljesülnek – előzetes közlés hiányában csak akkor alkalmazható a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felekre, ha az irányelv 3. cikkének (5) bekezdése értelmében vett sürgős eset áll fenn. Erre a rendelkezésre kifejezetten hivatkozott a KoPI-G indokolása. Semmi nem utal azonban arra, hogy sor került volna a letelepedési hely szerinti tagállam vagy a Bizottság utólagos értesítésére, és így az értesítésre semmiképpen nem a 2000/31 irányelv 3. cikkének (5) bekezdésében előírt módon, „a lehető legrövidebb időn belül” került sor. Felmerül tehát a kérdés, hogy egyszerű adminisztratív előírásnak minősül-e az utólagos értesítés követelménye, vagy annak be nem tartása a meghozott intézkedés elfogadhatatlanságát eredményezheti.
- 21 A kérdést előterjesztő bíróság ezért a 2000/31 irányelv 3. cikke (5) bekezdésének értelmezését kéri, hogy megítélhesse, hogy az utólagos értesítés elmulasztása azzal a következménnyel jár-e, hogy a KoPI-G akkor sem alkalmazható a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felekre, ha egyébként az irányelv 3. cikke (4) bekezdésének a) pontjában foglalt valamennyi feltétel teljesül.

A harmadik kérdésről

- 22 Ha a KoPI-G szerinti kötelezettségeket egy adott szolgáltatás ellen irányuló és a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felek által nyújtott szolgáltatásokra főszabály szerint alkalmazandó intézkedéseknek kell tekinteni, akkor a videómegosztóplatform-szolgáltatást is nyújtó szolgáltatókkal kapcsolatban felmerül a kérdés, hogy ellentétes-e a 2010/13 irányelvben alkalmazott származási ország elvével a KoPI-G szerinti kötelezettségeknek a valamely másik tagállamban letelepedett szolgáltatók tekintetében nem műsorszámoknak vagy felhasználó által létrehozott videóknak minősülő tartalmakra való alkalmazása.
- 23 A Verwaltungsgerichtshof (legfelsőbb közigazgatási bíróság) véleménye szerint a 2010/13 irányelv 28a. cikkének (1) bekezdésében szereplő, a 2000/31 irányelvre való hivatkozást olyan átfogó módon kell értelmezni, hogy az abban meghatározott feltételek mellett az említett intézkedések meghozatalára is lehetőség van. A 2000/31 irányelv 3. cikkének (4) bekezdése alapján megengedett intézkedések videómegosztóplatform-szolgáltatásokra való alkalmazása ez esetben tehát megengedhető annyiban, amennyiben ezzel nem avatkoznak be a 2010/13 irányelv által harmonizált területbe.
- 24 Mivel a KoPI-G hatálya nem terjed ki a videómegosztó platformokon szolgáltatott műsorszámokra és felhasználó által létrehozott videókra, ezek azonban a „videómegosztóplatform-szolgáltatás” fogalmának lényeges elemét képezik, a Verwaltungsgerichtshof (legfelsőbb közigazgatási bíróság) azt az álláspontot képviseli, hogy a KoPI-G szerinti kötelezettségek alkalmazása összeegyeztethető

lehet a 2010/13 irányelvvel, amennyiben teljesülnek a 2000/31 irányelv 3. cikkének (4) bekezdésében foglalt feltételek.

MUNKADOKUMENTUM